

[Bjørn Elmquist]

sådan er menneskesindet – et krav om, at man tager hensyn til det, man kalder hævn-motivet. Det er ikke rart – man vil helst sublimerer det væk, tale om andre ting – men jeg tror, at en dom, for at man i almindelig opfattelse skal kunne tale om, at den er retfærdig, også må stå i et rimeligt forhold til den vold, der er udøvet.

Jeg skal slutte nu og måske i en 2. runde, hvis der er andre, der går på talerstolen – det er hverken et løfte eller en trussel – komme ind på nogle betragtninger om det nære samfund, som jeg også mener hører hjemme i denne sammenhæng.

Ebba Strange (SF):

Debatten i dag er udtryk for, at der her i Folketinget viste sig at være en bred tilslutning til forestillingen om, at kriminaliteten i Danmark er for stor, og at det for at nedbringe den ikke er nok at sætte ind på det retspolitiske område, vi må også inddrage socialpolitikken, kulturpolitikken, uddannelsespolitikken, boligpolitikken og det byplanpolitiske.

Det gør regeringen da også i statsministerens redegørelse, men det er karakteristisk for denne regering, at når det drejer sig om penge til mere politi, er de allerede bevilget. Når det drejer sig om øget mulighed for varretægtsfængsling, er lovforslaget allerede fremsat, og når det drejer sig om de andre initiativer, regeringen foreslår, får vi en række hensigter beskrevet i redegørelsen, og vi får at vide, at det, der skal ske på de andre områder, skal holde sig inden for de økonomiske rammer, der er vedtaget.

Derudover er redegørelsen præget af en traditionel tænkning: det drejer sig om at få de unge ind i de kasser, som vi nu engang har opfundet og godt kan lide, og så håber vi, de opfører sig ordentligt dér. Det var vi forberedt på fra SFs side, og derfor lavede vi i december en kriminalpolitisk redegørelse selv, og det, jeg vil sige her i dag i de minutter, jeg har til rådighed, er nogle kommentarer dels til statsministerens redegørelse, dels til nogle af de områder, som vi finder vigtige i debatten i dag.

Statsministeren ofrer kun 8 linjer på de former for kriminalitet, som vi har kaldt whiskeykriminaliteten, det vil sige de former for kriminalitet, som unge ubemidlede er ude af

stand til at begå, og som må begås af folk med nogen økonomisk magt og indflydelse: skattesnyderi, økonomisk kriminalitet, miljø- og arbejdsmiljølovsovertrædelser. Statsministeren medgiver, at disse forbrydelser koster samfundet mange penge hvert år, men giver ikke noget bud på, hvad man skal gøre for at nedbringe antallet af dem.

Vi i SF foreslår, at en passende del af den øgede politistyrke, der nu kommer, sættes ind på netop disse områder.

En anden del af den øgede politistyrke mener vi skal sættes ind mod færdselslovs-overtrædelser. Vi har forleden dag i retsudvalget fået et bilag, der viser, at specielt indsatsen mod hastighedsovertrædelser bliver prioriteret stadig lavere af politiet i denne regerings tid, skønt det, i betragtning af at over 700 mennesker mister livet i trafikken hvert år og tusindvis kommer til skade, er et af vores største samfundsproblemer.

Statsministeren foreslår, at man giver tilbud om behandling til spritbilister. Det kan vi støtte i SF. Vi foreslår tilbudet udvidet til også at omfatte de mange narkomaner, der sidder i fængslerne, og for hvem fængsler bestemt ikke er noget velegnet opholdssted.

Hvis vi vender os til de traditionelle straf-lovs-overtrædelser, bliver vi nødt til at beskæftige os noget mere med, hvem det egentlig er, der begår dem, og vi synes, det er en mangel ved statsministerens redegørelse, at den ikke bærer præg af det.

Kriminalforsorgsforeningen fremsendte i begyndelsen af 1986 en undersøgelse til Folketingets retsudvalg, som omhandlede en gruppe betinget dømte. Den viste med al ønskelig tydelighed, at en mindre del af dem havde normalt arbejde, to tredjedele var arbejdsløse på domstidspunktet, og halvdelen af disse havde været arbejdsløse i mere end 1 år. Gruppen var præget af dårlige boligforhold, dårlige økonomiske forhold, personlige og familiemæssige problemer, og hver eneste gang der har været foretaget en undersøgelse af fængselsbelægget og af de vigtigste baggrunds faktorer for kriminalitet, har den bekræftet disse billeder.

Derfor er det ikke nok at sige ord om familiepolitik, for det, vi har at gøre med, er massive sociale problemer, og over for disse hjælper kun massive sociale foranstaltninger, helt konkret en bedring af disse menneskers økonomiske situation: opregulering af satser-